

τρώω

τρώω κ. **τρώγω**, ρ. [<αρχ. τρώγω (= ροκανίζω με τα δόντια μου)], τρώω. **1.** γευματίζω: «μην πας να τους επισκεφθείς αυτή την ώρα, γιατί τρώνε». **2.** δεν τηρώ νηστεία: «ακόμα και τη Μεγάλη Βδομάδα τρώει και δεν ντρέπεται καθόλου». **3.** σκοτώνω, δολοφονώ: «του 'στησε καρτέρι, και με δυο κουμπουριές τον έφαγε τον άνθρωπο». **4.** προκαλώ φθορά με τριβή, φθείρω: «κάνει καθιστική δουλειά, γι' αυτό κάθε τόσο τρώει το παντελόνι του || τρώει τέσσερα με πέντε ζευγάρια παπούτσια το χρόνο, γιατί είναι πλασιέ σε μια επιχείρηση και γυρίζει συνέχεια μέσα στους δρόμους || χρόνια τώρα τα κύματα τρώνε τους βράχους». (Λαϊκό τραγούδι: *σφίξε με και κούτσα κούτσα το πολύ πολύ να φάμε τα παλιά μας τα παπούτσια*). **5.** ξοδεύω, σπαταλώ: «τρώει τα λεφτά του δεξιά κι αριστερά». **6.** ξοδεύω τον καιρό μου: «έφαγε όλο το πρωινό της στα μαγαζιά». **7.** καταχρώμαι: «έφαγε ένα σωρό λεφτά απ' την επιχείρηση που δούλευε και τον τραβούν στα δικαστήρια». **8.** κλέβω: «ποιος έφαγε τον αναπτήρα μου;». (Λαϊκό τραγούδι: *εμείς τρώμε τα λάχανα, τσιμπάμε τις παντόφλες, για να μας βλέπουν τακτικά της φυλακής οι πόρτες*). **9.** τσιμπώ: «όλο το καλοκαίρι μας έφαγαν τα κουνούπια». (Ακολουθούν 612 φρ.)

- αλλού με τρώει, Γιάννη μου, κι αλλού εσύ με ξύνεις, βλ. λ. [Γιάννης](#).
- αλλού τρωσ και πίνεις (κι) αλλού πας και το δίνεις (ενν. το μουνί σου), βλ. λ. [αλλού](#).
- αλτ και σε 'φαγα! βλ. λ. [αλτ](#).
- αν δε βρέξεις τα πόδια σου, δεν τρωσ ψάρια, βλ. λ. [πόδι](#).
- αν δε βρέξεις τον κώλο σου, δεν τρωσ ψάρια, βλ. λ. [κώλος](#).
- αν δεν κλάψει το μωρό, η μάνα του δεν του δίνει να φάει, βλ. λ. [μωρό](#).
- αν έχεις νύχια, θα ξυστείς και αν δεν έχεις, θα σε φάνε οι ψείρες, βλ. λ. [νύχι](#).
- αν κάναν και οι μπαμπούροι μέλι, θα 'τρωγαν κι οι κατσιβέλοι, βλ. λ. [μέλι](#).
- άντε φάε τη φρουτόκρεμά σου! ή φάε πρώτα τη φρουτόκρεμά σου! βλ. λ. [φρουτόκρεμα](#).
- απ' τα μετρημένα τρώει ο λύκος ή ο λύκος τρώει απ' τα μετρημένα, βλ. λ. [λύκος](#).
- απ' το λέγε λέγε την έφαγε ο μπουνταλάς, βλ. λ. [μπουνταλάς](#).
- απάνω τους και τους φάγαμε! βλ. λ. [απάνω](#).
- από δουλειά να φαν' κι οι κόττες, βλ. λ. [δουλειά](#).
- από λεφτά να φαν' κι οι κόττες, βλ. λ. [λεφτά](#).
- από μυαλό να φαν' κι οι κόττες, βλ. λ. [μυαλό](#).
- από πίτα που δεν τρωσ, τι σε μέλει κι αν καεί ή από πίτα που δεν τρωσ, τι σε νοιάζει κι αν καεί, βλ. λ. [πίτα](#).
- αρνί που το βλέπει ο Θεός, ο λύκος δεν το τρώει, βλ. λ. [αρνί](#).
- αρνί που φεύγει απ' το κοπάδι (απ' τη στάνη, απ' τη στρούγκα, απ' το μαντρί), το τρώει ο λύκος, βλ. λ. [αρνί](#).
- αρχίζουν να με τρών' οι ψύλλοι, βλ. λ. [ψύλλος](#).
- ας φάει σκόρδο ή ας φάει σκόρδο να ξεθυμώσει ή να φάει σκόρδο ή να φάει σκόρδο να ξεθυμώσει, βλ. λ.

σκόρδο·

- γλιστρίδα έφαγες; βλ. λ. [γλιστρίδα](#)·

- γλυκάθηκ' η γριά στα σύκα, θα φάει και τα συκόφυλλα ή καλόμαθ' η γριά στα σύκα, θα φάει και τα συκόφυλλα, βλ. λ. [γριά](#)·

- δε θα σε φάμε! ή δε θα σε φάω! ειρωνική έκφραση σε άτομο που φοβάται να μας πλησιάσει, με την έννοια μη φοβάσαι, δε θα σου κάνω κάποιο κακό: «έλα πιο κοντά, ρε παιδάκι μου, δε θα σε φάμε!». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του. Πρβλ.: είμαι πρεζάκιας μάθε το κι όπου κι αν πάγω, οι φίλοι δε με θέλουνε νομίζουν θα τους φάω (Λαϊκό τραγούδι)·

- δε θα το φάμε! ή δε θα το φάω! ειρωνική έκφραση σε άτομο που δε μας δίνει να δούμε κάτι που κρατάει, με την έννοια μη φοβάσαι πως δε θα σου το επιστρέψουμε, πως θα το οικειοποιηθούμε ή πως θα το καταστρέψουμε: «δώσε μου, ρε, να δω αυτό που κρατάς, δε θα στο φάμε!». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του·

- δεν έτρωγα τη γλώσσα μου! βλ. λ. [γλώσσα](#)·

- δεν έφαγα γλυκό ψωμί ή δε φάγαμε γλυκό ψωμί, βλ. λ. [ψωμί](#)·

- δεν έχει ψωμί να φάει, βλ. λ. [ψωμί](#)·

- δεν προλαβαίνω να φάω, βλ. λ. [προλαβαίνω](#)·

- δεν τα τρώω αυτά ή δεν τα τρώμε αυτά, **α.** απειλητική έκφραση σε κάποιον που μας συμπεριφέρεται προκλητικά ή που προσπαθεί με διάφορους δυναμικούς τρόπους να μας εκφοβίσει ή να μας επιβληθεί, με την έννοια πως δεν είμαστε διατεθειμένοι να υποκύψουμε: «σ' εμένα μην κάνεις τον άγριο, γιατί δεν τα τρώω αυτά». Συνών. *δεν τα μασάω αυτά / δεν τα σηκώνω αυτά.* **β.** δεν πείθομαι, δεν πιστεύω αυτά που μου λες και, κατ' επέκταση, δε θα με ξεγελάσεις, δε θα με κοροϊδέψεις, δε θα με εξαπατήσεις: «εμένα μη μου λες τέτοια πράγματα, γιατί δεν τα τρώω αυτά || άσε τα μεγάλα λόγια, γιατί δεν τα τρώμε αυτά». Πολλές φορές, άλλοτε προτάσσεται της φρ. και άλλοτε μετά το ρ. ακολουθεί το εγώ ή το εμείς: Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του. Συνών. *δεν τα μασάω αυτά ή δεν τα μασάμε αυτά*·

- δεν τρώει τίποτα, βλ. λ. [τίποτα](#)·

- δεν τρως, συμβουλευτική έκφραση σε άτομο που έχει την εντύπωση πως μπορεί να πετύχει κάτι, ιδίως πως μπορεί να συνάψει ερωτικές σχέσεις με μια γυναίκα, με την έννοια πως θα αποτύχει: «αν θέλεις κάν' της την πρόταση, αλλά, σου λέω, δεν τρως». (Λαϊκό τραγούδι: *ασ' τα κόλπα και μη μου κουρντίζεσαι σε μένα για γαμπρός, πάλι στο 'πα τέτοιο μπαρμπούνι, βρε μαγκίτη μου, δεν τρως*)·

- δεν τρώω άχυρα ή δεν τρώω άχυρο ή δεν τρώμε άχυρα ή δεν τρώμε άχυρο, βλ. λ. [άχυρο](#)·

- δεν τρώω βαλανίδια ή δεν τρώμε βαλανίδια, βλ. λ. [βαλανίδι](#)·

- δεν τρώω βλίτα ή δεν τρώμε βλίτα, βλ. λ. [βλίτο](#)·

- δεν τρώω βρούβες ή δεν τρώμε βρούβες, βλ. λ. [βρούβα](#)·

- δεν τρώω καλαμπόκι ή δεν τρώμε καλαμπόκι, βλ. λ. [καλαμπόκι](#)·

- δεν τρώω καναβούρι ή δεν τρώμε καναβούρι, βλ. λ. [καναβούρι](#)·

- δεν τρώω κουκιά ή δεν τρώμε κουκιά, βλ. λ. [κουκί](#)·

- δεν τρώω κούμαρα ή δεν τρώμε κούμαρα, βλ. λ. [κούμαρο](#).
- δεν τρώω κουτόχορτο ή δεν τρώμε κουτόχορτο, βλ. λ. [κουτόχορτο](#).
- δεν τρώω κριθάρι ή δεν τρώμε κριθάρι, βλ. λ. [κριθάρι](#).
- δεν τρώω λάχανα ή δεν τρώμε λάχανα, βλ. λ. [λάχανο](#).
- δεν τρώω λαχανόφυλλα ή δεν τρώμε λαχανόφυλλα, βλ. λ. [λαχανόφυλλο](#).
- δεν τρώω λουλάκι ή δεν τρώμε λουλάκι, βλ. λ. [λουλάκι](#).
- δεν τρώω μαρούλια ή δεν τρώμε μαρούλια, βλ. λ. [μαρούλι](#).
- δεν τρώω μαρουλόφυλλα ή δεν τρώμε μαρουλόφυλλα, βλ. λ. [μαρουλόφυλλο](#).
- δεν τρώω μούσμουλα ή δεν τρώμε μούσμουλα, βλ. λ. [μούσμουλο](#).
- δεν τρώω ξυλοκέρατα ή δεν τρώμε ξυλοκέρατα, βλ. λ. [ξυλοκέρατο](#).
- δεν τρώω παραμύθι ή δεν τρώμε παραμύθι, βλ. λ. [παραμύθι](#).
- δεν τρώω πίτουρα ή δεν τρώμε πίτουρα, βλ. λ. [πίτουρο](#).
- δεν τρώω πριονίδια ή δεν τρώμε πριονίδια, βλ. λ. [πριονίδι](#).
- δεν τρώω ροκανίδια ή δεν τρώμε ροκανίδια, βλ. λ. [ροκανίδι](#).
- δεν τρώω σανό ή δεν τρώμε σανό, βλ. λ. [σανός](#).
- δεν τρώω φουντούκια ή δεν τρώμε φουντούκια, βλ. λ. [φουντούκι](#).
- δεν τρώω χάπια ή δεν τρώμε χάπια, βλ. λ. [χάπι](#).
- δεν τρώω χαρούπια ή δεν τρώμε χαρούπια, βλ. λ. [χαρούπι](#).
- δεν τρώω χόρτα ή δεν τρώω χόρτο ή δεν τρώμε χόρτα ή δεν τρώμε χόρτο, βλ. λ. [χόρτο](#).
- δικό σου ψωμί τρως, ξένο γκαϊλέ τραβάς, βλ. λ. [γκαϊλές](#).
- δουλεύουν τ' άλογα για να τρώνε τα γαϊδούρια, βλ. λ. [γαϊδούρι](#).
- δούλεψε να φας και κλέψε να 'χεις, βλ. λ. [δουλεύω](#).
- είναι να φάει άνθρωπο! βλ. λ. [άνθρωπος](#).
- έκαψα την κάπα μου να μην την τρώνε οι ψείρες, βλ. λ. [κάπα](#).
- εκεί που δε σε τρώει, μην ξύνεσαι άδικα, βλ. λ. [άδικος](#).
- ελάτ' εσείς οι γνωστικοί να φάτε του τρελού το βιος, βλ. λ. [βιος](#).
- έπεσαν όλοι να τον φάνε, δηλώνει καθολική αντίδραση, καθολική επιθετικότητα: «μόλις ο δολοφόνος βγήκε απ' τ' αυτοκίνητο της αστυνομίας, έπεσαν όλοι να τον φάνε || μόλις ο πρόεδρος ανακοίνωσε τη διάλυση του σωματείου, έπεσαν όλοι να τον φάνε».

- έφαγα γονατιά, βλ. λ. γονατιά·
- έφαγα ένα κλύσμα, βλ. λ. κλύσμα·
- έφαγα ένα λούσιμο, βλ. λ. [λούσιμο](#)·
- έφαγα ένα χέρι (χεράκι) ξύλο, βλ. λ. χέρι·
- έφαγα ένα χεσίδι, βλ. λ. χεσίδι·
- έφαγα ένα χέσιμο, βλ. λ. [χέσιμο](#)·
- έφαγα έναν πούτσο ή έφαγα τον πούτσο μου, βλ. λ. πούτσος·
- έφαγα ήττα, βλ. λ. [ήττα](#)·
- έφαγα κλοτσιά στ' αρχίδια, βλ. λ. [αρχίδι](#)·
- έφαγα με τις χούφτες (κάτι), βλ. λ. [χούφτα](#)·
- έφαγα με το κουτάλι (κάτι), βλ. λ. [κουτάλι](#)·
- έφαγα μια γλίστρα ή έφαγα γλίστρα, βλ. λ. [γλίστρα](#)·
- έφαγα μια τούμπα ή έφαγα τούμπα, βλ. λ. τούμπα·
- έφαγα πακέτο, βλ. λ. πακέτο·
- έφαγα πόρτα, βλ. λ. [πόρτα](#)·
- έφαγα ρούμπωμα, βλ. λ. ρούμπωμα·
- έφαγα σαγονιά, βλ. λ. σαγονιά·
- έφαγα σαν βασιλιάς, βλ. λ. βασιλιάς·
- έφαγα σαν γάιδαρος, βλ. λ. [γάιδαρος](#)·
- έφαγα τα πόδια μου, βλ. λ. [πόδι](#)·
- έφαγα τα σίδερα, βλ. λ. σίδερο·
- έφαγα τα συκώτια μου, βλ. λ. [συκώτι](#)·
- έφαγα τη γη, βλ. λ. [γη](#)·
- έφαγα το φλας (το φλασάκι), βλ. λ. φλας·
- έφαγα τον κόσμο, βλ. λ. κόσμος·
- έφαγα τον τόπο, βλ. λ. τόπος·
- έφαγα φέσι, βλ. λ. φέσι·
- έφαγα φλασιά, βλ. λ. φλασιά·

- έφαγα φρίκη, βλ. λ. φρίκη·
- έφαγα χυλόπιτα, βλ. λ. [χυλόπιτα](#)·
- έφαγαν τα μουστάκια τους, βλ. λ. [μουστάκι](#)·
- έφαγε άδειασμα, βλ. λ. [άδειασμα](#)·
- έφαγε άντερα ή έφαγε τ' άντερά του, βλ. λ. [άντερο](#)·
- έφαγε βλίτα, βλ. λ. [βλίτο](#)·
- έφαγε γιούχα, βλ. λ. γιούχα·
- έφαγε γροθιές ή έφαγε τις γροθιές του, βλ. λ. [γροθιά](#)·
- έφαγε ζίλια ή έφαγε τα ζίλια του, βλ. λ. ζίλι·
- έφαγε η μούρη του χώμα, βλ. λ. [μούρη](#)·
- έφαγε η μύτη του χώμα, βλ. λ. μύτη·
- έφαγε η πλάτη του χώμα, βλ. λ. πλάτη·
- έφαγε η ράχη του χώμα, βλ. λ. [ράχη](#)·
- έφαγε και τα κοτσάνια ή έφαγε και το κοτσάνι, βλ. λ. [κοτσάνι](#)·
- έφαγε καρπαζιές ή έφαγε τις καρπαζιές του, βλ. λ. [καρπαζιά](#)·
- έφαγε κλοτσιά, βλ. λ. [κλοτσιά](#)·
- έφαγε κλοτσιές ή έφαγε τις κλοτσιές του, βλ. λ. [κλοτσιά](#)·
- έφαγε κλότσο, βλ. λ. κλότσος·
- έφαγε μια ανάποδη, βλ. λ. ανάποδη·
- έφαγε (μια) παπάρα ή έφαγε την παπάρα ή έφαγε την παπάρα του, βλ. λ. [παπάρα](#)·
- έφαγε μπάτσα ή έφαγε μπάτσες ή έφαγε τα μπάτσα του ή έφαγε τις μπάτσες του, βλ. λ. [μπάτσα](#)·
- έφαγε μπουνιές ή έφαγε τις μπουνιές του, βλ. λ. [μπουνιά](#)·
- έφαγε ξύλο μετά μουσικής, βλ. λ. [ξύλο](#)·
- έφαγε όσες τρώει το νταούλι, βλ. λ. [νταούλι](#)·
- έφαγε όσες τρώει το χταπόδι, βλ. λ. [χταπόδι](#)·
- έφαγε παρά μίαν τεσσαράκοντα, βλ. λ. [τεσσαράκοντα](#)·
- έφαγε σκαμπίλια ή έφαγε τα σκαμπίλια του, βλ. λ. [σκαμπίλι](#)¹·
- έφαγε σφαλιάρες ή έφαγε τις σφαλιάρες του, βλ. λ. [σφαλιάρα](#)·

- έφαγε τα καρβέλια του, βλ. λ. [καρβέλι](#).
- έφαγε τα λυσσακά του ή έφαγε τα λυσσιακά του, βλ. λ. λυσσακά.
- έφαγε τα μούτρα του, βλ. λ. [μούτρο](#).
- έφαγε τα μπουκέτα του, βλ. λ. μπουκέτο.
- έφαγε τα νιάτα του, βλ. λ. νιάτα.
- έφαγε τα ψωμιά του, βλ. λ. [ψωμί](#).
- έφαγε τάπα, βλ. λ. [τάπα](#).
- έφαγε τη ζωή με το κουτάλι, βλ. λ. [ζωή](#).
- έφαγε τη ζωή του, βλ. φρ. ζωή.
- έφαγε τη θάλασσα με το κουτάλι, βλ. λ. θάλασσα.
- έφαγε τη μούρη του, βλ. λ. [μούρη](#).
- έφαγε τη χυλόπιτα ή έφαγε χυλόπιτα, βλ. λ. [χυλόπιτα](#).
- έφαγε της χρονιάς του, βλ. λ. [χρονιά](#).
- έφαγε τις μπουνιές του, βλ. λ. [μπουνιά](#).
- έφαγε το καταπέτασμα, βλ. λ. [καταπέτασμα](#).
- έφαγε το κεφάλι του, βλ. λ. [κεφάλι](#).
- έφαγε το μπαρούτι με τη χούφτα ή έφαγε το μπαρούτι με τις χούφτες, βλ. λ. [μπαρούτι](#).
- έφαγε το ξύλο της αρκούδας, βλ. λ. [αρκούδα](#).
- έφαγε το ξύλο της ζωής του, βλ. λ. [ξύλο](#).
- έφαγε το ξύλο της χρονιάς του, βλ. λ. [ξύλο](#).
- έφαγε το χάπι, βλ. λ. [χάπι](#).
- έφαγε τον αβλέμονα, βλ. λ. αβλέμονας.
- έφαγε τον αγλέουρα, βλ. λ. αγλέουρας.
- έφαγε τον άμπακα, βλ. λ. άμπακας.
- έφαγε τον περιδρομο, βλ. λ. [περίδρομος](#).
- έφαγε τσατάλα, βλ. λ. [τσατάλι](#).
- έφαγε φάπες ή έφαγε τις φάπες του, βλ. λ. [φάπα](#).
- έφαγε φασόλια, βλ. λ. φασόλι.

- έφαγε φλιτ, βλ. λ. φλιτ·
- έφαγε φλιτάρισμα, βλ. λ. [φλιτάρισμα](#)·
- έφαγε χαστούκια ή έφαγε τα χαστούκια του, βλ. λ. [χαστούκι](#)·
- έφαγε χτύπημα, βλ. λ. χτύπημα·
- έφαγε χώμα, βλ. λ. [χώμα](#)·
- έχω να φάω ακόμα καρβέλια ή έχω να φάω πολλά καρβέλια ακόμα, βλ. λ. [καρβέλι](#)·
- έχω να φάω ακόμα ψωμιά ή έχω να φάω πολλά ψωμιά ακόμα, βλ. λ. [ψωμί](#)·
- η πολλή δουλειά τρώει τον αφέντη, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η φαφούτα τρώει φρούτα και για μας ούτε γιαρμάς, βλ. λ. [φαφούτης](#)·
- η φτήνια τρώει τον παρά, βλ. λ. [φτήνια](#)·
- η ψείρα τρώει απ' τον αφέντη της, βλ. λ. [ψείρα](#)·
- ήταν στραβό το κλήμα το 'φαγε κι ο γάιδαρος, βλ. λ. [κλήμα](#)·
- θα με φάει! θα με δείρει πολύ άσχημα, θα μου προκαλέσει σοβαρή σωματική βλάβη, θα μου δημιουργήσει μεγάλο πρόβλημα: «αν μάθει ο πατέρας μου πως μ' έδιωξαν απ' τη δουλειά, θα με φάει!»·
- θα με φάει (κάτι), θα καταστρέψει την υγεία μου: «το τοιγάρο θα με φάει τα πνευμόνια». (Λαϊκό τραγούδι: **θα με φάει τ' αγιάζι, η παγωνιά, μπρος απ' του σπιτιού σου τη γωνιά**)·
- θα σε βάλω να φας χώμα, βλ. λ. [χώμα](#)·
- θα σε φάει η μαλακία, βλ. λ. [μαλακία](#)·
- θα σε φάνε τα σκουλήκια! βλ. λ. [σκουλήκι](#)·
- θα σε φάω! (απειλητικά) θα σε δείρω πολύ άσχημα, θα σου προκαλέσω σοβαρή σωματική βλάβη, θα σε τιμωρήσω σκληρά, παραδειγματικά: «αν ξαναγυρίσεις μεθυσμένος στο σπίτι, θα σε φάω! || αν σε πιάσω στα χέρια μου, θα σε φάω, παλιοαλήτη!»·
- θα σε φάω ζωντανό! βλ. λ. [ζωντανός](#)·
- θα σου δώσω να φας το μουστάκι σου, βλ. λ. [μουστάκι](#)·
- θα σου κόψω τ' αρχίδια και θα στα δώσω να τα φας, βλ. λ. [αρχίδι](#)·
- θα σου ξυρίσω το μουστάκι και θα στο δώσω να το φας, βλ. λ. [μουστάκι](#)·
- θα σου φάω τα μπουμπρέκια, βλ. λ. [μπουμπρέκι](#)·
- θα σου φάω τα συκώτια, βλ. λ. [συκώτι](#)·
- θα σου φάω το καρύδι, βλ. λ. καρύδι·
- θα σου φάω το μάτι, βλ. λ. [μάτι](#)·

- θα σου φάω το μουστάκι, βλ. λ. [μουστάκι](#).
- θα τα φάω ή θα το φάω, αποφασίζω να πιστέψω αυτά που μου λέει κάποιος, παρόλο που ξέρω πως είναι ψέμα, μόνο και μόνο για να μη δώσω διάσταση ή συνέχεια σε κάποια δυσάρεστη υπόθεση, σε κάποιο δυσάρεστο θέμα: «παρόλο που ξέρω πως μου λέει ψέματα, θα τα φάω, για να τελειώσει αυτή η υπόθεση || αν και ξέρω πως με κοροϊδεύει, θα το φάω, για να κλείσει το θέμα».
- θα τις φας! (ενν. τις μπάτσες, τις σφαλιάρες, τις μάπες, τις ξυλιές, τις φάπες), (απειλητικά ή προειδοποιητικά) θα σε δείρω, θα φας ξύλο: «κάθισε φρόνιμα, γιατί θα τις φας!». (Λαϊκό τραγούδι: σε μένα αντριλίκια μην πουλάς, γιατί, στο λέω, **θα τις φας**). Πολλές φορές, συνοδεύεται από χειρονομία με την οποία επιδεικνύουμε κάθετα την παλάμη μας που κινείται αλλεπάλληλα από τον καρπό πάνω κάτω.
- θα (το) φας το κεφάλι σου (κεφαλάκι σου), βλ. λ. [κεφάλι](#).
- θα τρώμε με δέκα μασέλες, βλ. λ. [μασέλα](#).
- θα τρώμε με διπλές μασέλες, βλ. λ. [μασέλα](#).
- θα τρώμε με χρυσά κουτάλια, βλ. λ. [κουτάλι](#).
- θα φάει άνθρωπο! βλ. λ. [άνθρωπος](#).
- θα φάει η μύγα σίδηρο και το κουνούπι ατσάλι, βλ. λ. [μύγα](#).
- θα φάει πολλά καρβέλια ακόμα, για να..., βλ. λ. [καρβέλι](#).
- θα φάει πολλά ψωμιά ακόμα, για να..., βλ. λ. [ψωμί](#).
- θα φάμε τ' αρχίδια μας, βλ. λ. [αρχίδι](#).
- θα φάμε τα μουστάκια μας, βλ. λ. [μουστάκι](#).
- θα φας καλά! βλ. λ. [καλός](#).
- θα φας κλοτσιά στ' αρχίδια, βλ. λ. [αρχίδι](#).
- θα φας τις φάπες σου ή θα φας φάπες, βλ. λ. [φάπα](#).
- θα φάω τα σίδερα για να..., βλ. λ. σίδηρο.
- θα φάω το καπέλο μου, βλ. λ. [καπέλο](#).
- θέλω να φάω και το πιάτο, βλ. λ. [πιάτο](#).
- θρέψε λύκο το χειμώνα να σε φάει το καλοκαίρι, βλ. λ. λύκος.
- κάθομαι και την τρώω (ενν. την πούτσα, την ψωλή), βλ. λ. [κάθομαι](#).
- κάθομαι και το τρώω (ενν. το παραμύθι), βλ. λ. [κάθομαι](#).
- κάλλιο φιδιού γλώσσα να σε φά(ει), παρά γυναικός κακής, βλ. λ. [φίδι](#).
- κατέβα να φάμε! βλ. λ. [κατεβαίνω](#).
- κάτι με τρώει μέσα μου, βλ. λ. [μέσα](#).

- κουκιά έφαγε, κουκιά μαρτυράει ή κουκιά έφαγε, κουκιά μολογάει, βλ. λ. [κουκί](#).
- μ' έφαγαν οι δρόμοι, βλ. λ. δρόμος.
- μ' έφαγαν οι πόνοι, βλ. λ. πόνος.
- μ' έφαγαν τα βάσανα, βλ. λ. [βάσανο](#).
- μ' έφαγαν τα μαύρα φίδια ή μ' έφαγαν τα φίδια, βλ. λ. [φίδι](#).
- μ' έφαγαν τα σημάδια, βλ. λ. σημάδια.
- μ' έφαγε ή μ' έχει φάει, **α.** με καταβασάνισε, με καταταλαιπώρησε: «μ' έφαγε αυτό το παιδί, μέχρι να το μεγαλώσω! || μ' έφαγε με τη γκρίνια της!». (Λαϊκό τραγούδι: Κατερίνα, Κατερίνα, μη μου κάνεις τη βαριά, με την τσαχπινιά σου **μ' έφαγες**, κακιά, Κατερίνα Θεσσαλονικιά). **β.** με κατέστρεψε: «μ' έφαγε με τις συμβουλές που μου 'δινε». **γ.** (για κάτι) με έφθειρε οικονομικά, σωματικά ή ψυχικά: «μ' έφαγε το ξενύχτι». (Λαϊκό τραγούδι: μ' άλλες γυναίκες τα λεφτά σου σπαταλάς, **σ' έχουνε φάει** το πιτό και το παιχνίδι, εμένα πάντοτε σαν σκλάβα μου μιλάς κι όλο μου φέρνεσαι σαν να 'μουνα σκουπίδι). **δ.** με βάσκανε, με μάτιασε μιλώντας συνέχεια για τις επιτυχίες μου ή την ευτυχία μου, με γλωσσόφαγε: «μ' έφαγε με το να μακαρίζει συνέχεια την καλή μου τύχη, γιατί άρχισαν όλα να μου 'ρχονται στραβά». **ε.** μου έγινε φορτικός: «μ' έφαγε απ' το πρωί να του δανείσω κάτι λεφτά, ώσπου του τα δάνεισα, για να φύγει πάνω απ' το κεφάλι μου».
- μ' έφαγε η σκουριά, βλ. λ. [σκουριά](#).
- μ' έφαγε με τα μάτια του, βλ. λ. [μάτι](#).
- μ' έφαγε ο ποδαρόδρομος, βλ. λ. [ποδαρόδρομος](#).
- μ' έφαγε στο ζύγι, βλ. λ. [ζύγι](#).
- μ' έφαγε στο καντάρι, βλ. λ. καντάρι.
- μ' έφαγε το σπίτι, βλ. λ. [σπίτι](#).
- μας έφαγε την κότα και μας έχεσε την πόρτα, βλ. λ. [πόρτα](#).
- μαζί φάγανε τα ίδια σκατά, βλ. λ. [σκατά](#).
- μαύρο φίδι που σ' έφαγε! βλ. λ. [φίδι](#).
- μαύρος λύκος να σε φάει! βλ. λ. [λύκος](#).
- μαχαίρι έχεις, πεπόνι τρως, βλ. λ. [πεπόνι](#).
- με δικό σου άνθρωπο φάε και πιες, αλισβερίσι μην έχεις, βλ. λ. [αλισβερίσι](#).
- με τα μυαλά που έχει, θα το φάει το κεφάλι του ή με το μυαλό που έχει, θα το φάει το κεφάλι του, βλ. λ. [μυαλό](#).
- με τα μυαλά που κουβαλάει, θα το φάει το κεφάλι του ή με το μυαλό που κουβαλάει, θα το φάει το κεφάλι του, βλ. λ. [μυαλό](#).
- με το στόμα φάε σκατά και με τα χέρια κάτσε, βλ. λ. [στόμα](#).
- με τρώει (κάτι), μου έχει γίνει έμμομη ιδέα, με βασανίζει κάτι: «είναι καιρός τώρα που με τρώει ν' αγοράσω ένα αυτοκίνητο». (Τραγούδι: κείνο που **με τρώει** κείνο που με σώζει, είναι που ονειρεύομαι σαν τον

Καραγκιόζη). Συνών. με ξύνει (κάτι) / με φαγουρίζει (κάτι).

- με τρώει (κάτι κάπου στο σώμα μου, στο δέρμα μου), νιώθω ένα ενοχλητικό, δυσάρεστο ερεθισμό, κνησμό σε κάποιο σημείο του σώματος, του δέρματός μου, που πρέπει να το ξύσω για να ηρεμήσω: «με τρώει η μασχάλη μου || με τρώει η καράφλα μου». Συνών. με ξύνει (κάτι κάπου στο σώμα μου, στο δέρμα μου) / με φαγουρίζει (κάτι κάπου στο σώμα μου, στο δέρμα μου).

- με τρώει η γλώσσα μου, βλ. λ. [γλώσσα](#).

- με τρώει η παλάμη μου, βλ. λ. παλάμη.

- με τρώει ο καημός, βλ. λ. [καημός](#).

- με τρώει που..., κατέχομαι από επίμονη, από βασανιστική σκέψη για κάτι: «πολύ με τρώει που δεν έχει ο γιος μου μια μόνιμη δουλειά».

- με τρώει το δίκιο, βλ. λ. [δίκιο](#).

- με τρώει το κεφάλι, βλ. λ. [κεφάλι](#).

- με τρώει το κεφάλι μου, βλ. λ. [κεφάλι](#).

- με τρώει το μαράζι, βλ. λ. μαράζι.

- με τρώει το χέρι μου, βλ. λ. χέρι.

- με τρώνε οι αποστάσεις, βλ. λ. [απόσταση](#).

- με τρώνε οι διαδρομές, βλ. λ. διαδρομή.

- με τρώνε οι δρόμοι, βλ. λ. δρόμος.

- με τρώνε οι έγνοιες, βλ. λ. έγνοια.

- με τρώνε τα φίδια, βλ. λ. [φίδι](#).

- μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μην πεις, βλ. λ. [μπουκιά](#).

- μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλο λόγο μην πεις, βλ. λ. [μπουκιά](#).

- μεγάλο σκατό φάε, μεγάλη κουβέντα μην πεις, βλ. λ. [σκατό](#).

- μεγάλο σκατό φάε, μεγάλο λόγο μην πεις, βλ. λ. [σκατό](#).

- μέχρι να σηκώσει το ένα του πόδι, του τρώει ο λύκος τ' άλλο, βλ. λ. [λύκος](#).

- μη φας! (ειρωνικά) είσαι γελασμένος, αν νομίζεις πως πιστεύω ότι τα πράγματα είναι ή έγιναν έτσι όπως τα λες ή είσαι γελασμένος, αν νομίζεις πως τα πράγματα θα γίνουν έτσι όπως τα θες ή όπως σε συμφέρουν: «μόλις αναλάβω αυτή τη δουλειά, θα τρελαθώ στο τάλιρο. -Μη φας!», δηλ. αποκλείεται να την αναλάβεις.

- μη φας, θα σου 'χω γλάρο, βλ. λ. [γλάρος](#).

- μη φας, θα σου 'χω γλαρόσουπα, βλ. λ. [γλαρόσουπα](#).

- μη φας, θα σφάξουμε πούστη, βλ. λ. [πούστης](#).

- μη φας, θα 'χουμε φτερούγες απ' αεροπλάνο, βλ. λ. [φτερούγα](#).
- μην τρως ή μην τα τρως, μην πιστεύεις αυτά που σου λένε: «μην τα τρως αυτά που σου λέει, γιατί θέλει να σε βάλει στο χέρι». (Λαϊκό τραγούδι: ο Γιώργος είναι πονηρός κι αυτά που λέει **μην τα τρως**).
- μην τρως παραμύθι, βλ. λ. [παραμύθι](#).
- μου δίνει και τρώω ψωμί ή μου δίνει ψωμί και τρώω, βλ. λ. [ψωμί](#).
- μου τρώει την καρδιά, βλ. λ. καρδιά.
- μου τρώει την ώρα, βλ. λ. ώρα.
- μου τρώει το δίκιο, βλ. λ. [δίκιο](#).
- μου τρώει το χρόνο (κάτι), βλ. λ. [χρόνος](#).
- μου τρώει το ψωμί (μου), βλ. λ. [ψωμί](#).
- μου τρώει χρόνο, βλ. λ. [χρόνος](#).
- μου 'φαγε (κάτι), **α.** μου κέρδισε τα χρήματα σε κάποιο τυχερό παιχνίδι, ιδίως σε χαρτοπαίγνιο: «παίξαμε τα δυο μας χαρτιά και μου 'φαγε χίλια ευρώ». **β.** μου έκλεψε κάτι: «ξέρω καλά πως αυτός μου 'φαγε τον αναπτήρα».
- μου 'φαγε μεσ' απ' τα χέρια τη δουλειά ή μου 'φαγε τη δουλειά μέσ' απ' τα χέρια, βλ. λ. [δουλειά](#).
- μου 'φαγε μέσ' απ' το στόμα την μπουκιά ή μου 'φαγε την μπουκιά μέσ' απ' το στόμα, βλ. λ. [μπουκιά](#).
- μου 'φαγε τ' αφτιά ή μου 'χει φάει τ' αφτιά, βλ. λ. [αφτί](#).
- μου 'φαγε τα μέσα μου ή μου 'φαγε το μέσα μου ή μου 'χει φάει τα μέσα μου ή μου 'χει φάει το μέσα μου, βλ. λ. [μέσα](#).
- μου 'φαγε τα μπουμπρέκια ή μου 'χει φάει τα μπουμπρέκια, βλ. λ. [μπουμπρέκι](#).
- μου 'φαγε τα σπλάχνα ή μου 'χει φάει τα σπλάχνα, βλ. λ. [σπλάχνο](#).
- μου 'φαγε τα συκώτια ή μου 'φαγε το συκώτι ή μου 'χει φάει τα συκώτια ή μου 'χει φάει το συκώτι, βλ. λ. [συκώτι](#).
- μου 'φαγε τα σωθικά ή μου 'χει φάει τα σωθικά, βλ. λ. [σωθικά](#).
- μου 'φαγε τα τζιγέρια ή μου 'χει φάει τα τζιγέρια, βλ. λ. [τζιγέρι](#).
- μου 'φαγε τη ζωή ή μου 'χει φάει τη ζωή, βλ. λ. [ζωή](#).
- μου 'φαγε την ψυχή ή μου 'χει φάει την ψυχή, βλ. λ. ψυχή.
- να σε φάει ο λύκος! βλ. λ. [λύκος](#).
- να τρώει η μάνα και στο παιδί να μη δίνει ή να τρώει η μάνα και του παιδιού να μη δίνει, βλ. λ. [μάννα](#).
- να τρώει ο γέρος και στη γριά να μη δίνει ή να τρώει ο γέρος και της γριάς να μη δίνει, βλ. λ. γέρος.

- ... να φάν' κι οι κότες, βλ. λ. [κότα](#).
- να φας σκατά! ή σκατά να φας! βλ. λ. [σκατά](#).
- να φας το κεφάλι σου! βλ. λ. [κεφάλι](#).
- να φας του γαϊδάρου πό 'χει, βλ. λ. [γάιδaros](#).
- να φάω κι εγώ μια φορά γλυκό ψωμί ή να φάμε κι εμείς μια φορά γλυκό ψωμί, βλ. λ. [ψωμί](#).
- ντύσου, γδύσου, χέσε, φάε και κοιμήσου, βλ. λ. [κοιμάμαι](#).
- ξεραίνει το σκατό του και το τρώει, βλ. λ. [σκατό](#).
- ξέρει και τρώει, είναι πολύ εκλεκτικός στο φαγητό του: «όταν τρώει έξω, παραγγέλνει το καλύτερο ψάρι, γιατί ξέρει και τρώει» βλ. και φρ. *ξέρει να τρώει*.
- ξέρει να τρώει, είναι γνώστης των καλών τρόπων και του σαβουάρ βιβρ, όταν κάθεται να φάει σε ένα επίσημο γεύμα: «μετά το κυρίως γεύμα καθάρισε το πορτοκάλι με μαχαιροπίρουνο, γιατί είναι από αριστοκρατικό σόσι και ξέρει να τρώει» βλ. και φρ. *ξέρει και τρώει*.
- ξέρει τι τρώει, βλ. λ. *ξέρω*.
- ξύλο που θα φας! βλ. λ. [ξύλο](#).
- ο ακαμάτης δεν τρώει τ' αμύγδαλα, για να μην τα σπάσει, βλ. λ. [ακαμάτης](#).
- ο καλόγηρος είπε το ψάρι φακή και το 'φαγε Σαρακοστή, βλ. λ. *καλόγηρος*.
- ο τύπος τρώει την ουσία, βλ. λ. [ουσία](#).
- όποιος φοβάται την κυψέλη, δεν πρέπει να τρώει μέλι, βλ. λ. [μέλι](#).
- όποιος ανακατώνεται με τα πίτουρα, τον τρώνε οι κότες ή όποιος μπερδεύεται με τα πίτουρα, τον τρώνε οι κότες, βλ. λ. [πίτουρο](#).
- όποιος ανακατώνεται με τα σκατά, τον τρώνε τα γουρούνια, βλ. λ. [σκατά](#).
- όποιος γίνεται αρνί, τον τρώει ο λύκος, βλ. λ. [αρνί](#).
- όποιος έχει μαχαίρι, τρώει πεπόνι, βλ. λ. [μαχαίρι](#).
- όποιος έχει νουνό, τρώει κουλούρι, βλ. λ. [νουνός](#).
- όποιος μαγειρεύει, ξέρει τι τρώει, βλ. λ. [όποιος](#).
- όποιος παίζει με το γάιδαρο, κλοτσιές θα φάει, βλ. λ. [γάιδaros](#).
- όπως τα 'κανες, τώρα φά' τα, ειρωνική έκφραση σε άτομο, που λόγω υπαιτιότητάς του απέτυχε σε κάποια προσπάθειά του.
- όρμηξε να τον φάει! ή όρμησε να τον φάει! βλ. λ. [ορμώ](#).
- όταν τρώμε ένα μήλο, το τρώμε απ' όλες τις μεριές, βλ. λ. [μήλο](#).

- ό,τι φάμε (κι) ό,τι πούμε, βιαστικές ενέργειες για υλικές απολαύσεις λόγω μικρής διάρκειας της ζωής. (Λαϊκό τραγούδι: στην παλιοζωή που ζούμε, να τι θα κερδίσουμε, **ό,τι φάμε, ό,τι πούμε** κι ό,τι θα γλεντήσουμε).
- ό,τι φάμε, ό,τι πούμε κι ό,τι αρπάξει ο κώλος μας, βλ. λ. [κώλος](#).
- πανούκλα να σε φάει! βλ. λ. πανούκλα.
- πέσε πίτα να σε φάω, βλ. λ. [πίτα](#).
- πέφτω πάνω του να τον φάω, βλ. λ. πάνω.
- πήγε να με φάει, βλ. λ. πάω.
- πίσω και σ' έφαγα! βλ. λ. [πίσω](#).
- ποιος να φάει, ποιος να γιάνει, βλ. λ. [γιαίνω](#).
- πότε θα φάμε κουφέτα; ή πότε θα φάμε τα κουφέτα; βλ. λ. [κουφέτο](#).
- (που) να φας τη γλώσσα σου! βλ. λ. [γλώσσα](#).
- πρώτα τρώει το μάτι και μετά το στομάχι, βλ. λ. [μάτι](#).
- σαν σκλάβος δούλευε και σαν αφέντης τρώγε, βλ. λ. [αφέντης](#).
- σου 'φαγε η γάτα τη γλώσσα; ή σου 'φαγε τη γλώσσα η γάτα; βλ. λ. γάτα.
- σπόρια τρώμε; βλ. λ. σπόρια.
- στο ψωμί που τρώω, βλ. λ. [ψωμί](#).
- τ' αφράτο μήλο, ο κόρακας το τρώει, βλ. λ. [κόρακας](#).
- τα καλά τ' αχλάδια τα τρώνε τα γουρούνια, βλ. λ. [γουρούνι](#).
- τα μετρημένα πρόβατα, ο λύκος δεν τα τρώει, βλ. λ. [λύκος](#).
- τα 'φαγε στα ζάρια, βλ. λ. ζάρι.
- τα 'φαγε στα χαρτιά, βλ. λ. [χαρτί](#).
- τα 'φαγε τα καρβέλια του, βλ. λ. [καρβέλι](#).
- τα 'φαγε τα ψωμιά του, βλ. λ. [ψωμί](#).
- τα τρώω (ενν. τα λεφτά μου), τα ξοδεύω, τα σπαταλώ, ιδίως σε γλέντια και διασκεδάσεις: «ό,τι βγάζω απ' τη δουλειά μου, τα τρώω, γιατί θέλω να γλεντήσω τη ζωή μου». (Λαϊκό τραγούδι: όσα άστρα έχει ο ουρανός, να τα 'χα δεκαράκια, να **τα 'τρωγα**, να τα 'πινα με τα παλικαράκια).
- τα τρώω ή το τρώω, πιστεύω εύκολα αυτά που μου λένε, είμαι ευκολόπιστος: «ό,τι πάει και του λέει κάποιος, το τρώει» βλ. κ. φρ. θα τα φάω.
- τα τρώω μέχρι δεκάρα (τσακιστή), βλ. λ. [δεκάρα](#).
- τα τρώω μέχρι δραχμή (τσακιστή), βλ. λ. [δραχμή](#).

- τα τρώω μέχρι φράγκο (τσακιστό), βλ. λ. [φράγκο](#).
- τζίλα, τζίλα, να φας μήλα! βλ. λ. [μήλο](#).
- τη φάγαμε, (ιδίως για ποδόσφαιρο ή μπάσκετ) νικηθήκαμε: «δεν έπαιζαν οι βασικοί παίχτες στην ομάδα, γι' αυτό τη φάγαμε».
- την έφαγα (ενν. την πούτσα, την ψωλή), ξεγελάστηκα, εξαπατήθηκα: «πίστευα πως ήταν πολύ καλός άνθρωπος, αλλά την έφαγα, γιατί αποδείχτηκε μεγάλος απατεώνας». (Λαϊκό τραγούδι: κρίμα σε σένα, Γιάννη, παιδί της αγοράς, χίλια διακόσια φράγκα τη μάπα να τη φας).
- την έφαγα, **α.** (για γυναίκες) της επέβαλα τη σεξουαλική πράξη: «ξέρω πάρα πολύ καλά πως δεν είναι παρθένα, γιατί την έφαγα πριν από δυο χρόνια». **β.** την απόσπασα από τον άντρα που είχε δεσμό μαζί του: «αυτή τη γυναίκα την έφαγα απ' τον τάδε, γιατί δε της φερόταν εντάξει». (Λαϊκό τραγούδι: ας το χωρέσει η κούτρα σου δεν είναι για τα μούτρα σου την γκομενίτσα δε θα μου τη φας).
- την έφαγα από πίσω (ενν. την πούτσα, την ψωλή), βλ. φρ. την έφαγα (ενν. την πούτσα, την ψωλή).
- την έφαγε (ενν. τη χυλόπιτα, την παπάρα), απέτυχε να συνάψει ερωτικό δεσμό με μια γυναίκα: «ήταν σίγουρος πως θα του πει το ναι, αλλά την έφαγε και το φυσάει και δεν κρυώνει».
- την κότα κακαρίζοντας, το φίδι βγαίνει και την τρώει, βλ. λ. [φίδι](#).
- την τρώω, **α.** (για γυναίκες) της επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη, χωρίς να έχω απαραίτητα δεσμό μαζί της: «αυτή τη γυναίκα την τρώω, όποτε θέλω, γιατί παλιά ήταν ερωτευμένη μαζί μου». **β.** έχω ερωτικό δεσμό μαζί της: «ποιος την τρώει αυτή τη γυναίκα; || μην της τα ρίχνεις, γιατί την τρώει ο τάδε».
- την τρώω με τα μάτια, βλ. λ. [μάτι](#).
- της έφαγε τον άντρα, (για γυναίκες) βλ. λ. [άντρας](#).
- τις έφαγε (ενν. τις μπουνιές, τις γροθιές κτλ.), ξυλοκοπήθηκε και, κατ' επέκταση νικήθηκε: «πήγε να του κάνει τον παλικαρά, αλλά τις έφαγε».
- τις έφαγε με τη βέργα, βλ. λ. βέργα.
- τις έφαγε με τη βίτσα, βλ. λ. [βίτσα](#).
- τις έφαγε με την παντόφλα, βλ. λ. [παντόφλα](#).
- τις έφαγε με το ζωνάρι, βλ. λ. [ζωνάρι](#).
- τις έφαγε με το ζωστήρα, βλ. λ. [ζωστήρας](#).
- τις έφαγε με το λουρί, βλ. λ. λουρί.
- τις τρώω (ενν. τις μπουνιές, τις γροθιές, κ.λπ.), ξυλοκοπούμαι και, κατ' επέκταση, νικιέμαι: «αφού απ' αυτόν τον άνθρωπο τις τρώω, γιατί να μαλώσω μαζί του;».
- το κάτω κεφάλι τρώει το πάνω κεφάλι, βλ. λ. [κεφάλι](#).
- το μεγάλο ψάρι, τρώει το μικρό, βλ. λ. [ψάρι](#).
- το μικρό κεφάλι τρώει το μεγάλο, βλ. λ. [κεφάλι](#).

- το μισιακό γαϊδούρι το τρώει ο λύκος, βλ. λ. [μισιακός](#).
- το πουλί που ξυπνάει πρωί, τρώει το σκουλήκι, βλ. λ. [σκουλήκι](#).
- το τρωξ όλο το φαί σου; ή το τρωξ το φαί σου; βλ. λ. φαί.
- το τρώω και με τρώει, **α.** δεν ευχαριστιέμαι το φαγητό που τρώω, καθώς αναλογίζομαι πόσο ακριβό είναι: «είναι πολύ νόστιμο αυτό το ψάρι, αλλά το τρώω και με τρώει, όσο σκέφτομαι την ώρα του λογαριασμού». **β.** δεν αισθάνομαι τη γεύση του φαγητού που τρώω, δεν ευχαριστιέμαι το φαγητό που τρώω, γιατί κατέχομαι από μεγάλη ανησυχία: «πού να καταλάβω τι φαγητό τρώω! Με τέτοια έγνοια που 'χω, αγόρι μου, το τρώω και με τρώει».
- το 'φαγα, (για αντικείμενα) το έκλεψα: «από ποιον το 'φαγες πάλι αυτό το τσακμάκι;». (Εβραϊκό τραγούδι: στην ταβέρνας τον πελάτη που 'ναι σικ και με γυαλιά, του κολλάω σαν τσιμπούρι να **του φάω** το μασούρι).
- το 'φαγα, (ενν. το παραμύθι) δεν αντιλήφθηκα πως ήταν ψέμα αυτό που μου έλεγε κάποιος, και ξεγελάστηκα, εξαπατήθηκα: «μου τα παρουσίασε όλα τόσο όμορφα, που το 'φαγα».
- το 'φαγα κλύσμα, βλ. λ. κλύσμα.
- το 'φαγα το κλύσμα, βλ. λ. κλύσμα.
- το 'φαγα το κόλπο, βλ. λ. κόλπο.
- το 'φαγε η γάτα, βλ. λ. [γάτα](#).
- το 'φαγε το μαύρο (το) σκοτάδι ή το 'φαγε το σκοτάδι, βλ. λ. [σκοτάδι](#).
- το 'φαγε το παραμύθι, βλ. λ. [παραμύθι](#).
- το 'φαγε το χάπι, βλ. λ. [χάπι](#).
- τον έφαγα, τον κέρδισα, τον ξεπέρασα, τον νίκησα: «παίξαμε τάβλι και τον έφαγα || παραβγήκαμε στο τρέξιμο και τον έφαγα || πιαστήκαμε στα χέρια και τον έφαγα».
- τον έφαγα (για κάτι), τον παρακίνησα, τον προέτρεψα φορτικά να κάνει ή να μην κάνει κάτι: «τον έφαγα να μην κάνει αυτή τη δουλειά, αλλά δε μ' άκουσε κι έσπασε τα μούτρα του || τον έφαγα να παντρευτεί αυτή τη γυναίκα και καλά που μ' άκουσε».
- τον έφαγα στη στροφή, βλ. λ. στροφή.
- τον έφαγαν λάχανο, βλ. λ. [λάχανο](#).
- τον έφαγαν με μπαμπεσιά, βλ. λ. [μπαμπεσιά](#).
- τον έφαγαν μπαμπέσικα, βλ. λ. [μπαμπέσικος](#).
- τον έφαγαν οι δρόμοι, βλ. λ. δρόμος.
- τον έφαγαν οι τόκοι, βλ. λ. τόκος.
- τον έφαγαν τα λούσα, βλ. λ. [λούσο](#).
- τον έφαγαν τα σκουλήκια, βλ. λ. [σκουλήκι](#).

- τον έφαγε, τον σκότωσε: «τον έφαγε μ' ένα τραπεζομάχαιο την ώρα που κοιμόταν». (Λαϊκό τραγούδι: **του έφαγε** μια παστρικά μια του παλιά αγαπητικιά, αχ, έρημη αγάπη)
- τον, την έφαγε (ενν. τον πούτσο, τον ψώλο, την πούτσα, την ψωλή), **α.** δέχτηκε να υποστεί τη σεξουαλική πράξη: «στην αρχή έκανε πως δεν ήθελε αλλά στο τέλος τον έφαγε». **β.** έπεσε θύμα απάτης, ξεγελάστηκε: «από το πες πες την έφαγε ο άνθρωπος κι έχασε τα λεφτά του»
- τον έφαγε ζωντανό, βλ. λ. [ζωντανός](#).
- τον έφαγε η αρρώστια, βλ. λ. αρρώστια.
- τον έφαγε η θάλασσα, βλ. λ. θάλασσα.
- τον έφαγε η μαρμάγκα, βλ. λ. [μαρμάγκα](#).
- τον έφαγε η μαύρη γη, βλ. λ. [γη](#).
- τον έφαγε η μεγάλη ζωή, βλ. λ. [ζωή](#).
- τον έφαγε ο καημός, βλ. λ. [καημός](#).
- τον έφαγε ο κύκλος του, βλ. λ. κύκλος.
- τον έφαγε ο ποδόγυρος, βλ. λ. [ποδόγυρος](#).
- τον έφαγε ο πόνος ή τον έφαγαν οι πόνοι, βλ. λ. πόνος.
- τον έφαγε το κλάμα, βλ. λ. [κλάμα](#).
- τον έφαγε το μαύρο (το) σκοτάδι ή τον έφαγε το σκοτάδι, βλ. λ. [σκοτάδι](#).
- τον έφαγε το μαύρο χόμα ή τον έφαγε το χόμα, βλ. λ. [χόμα](#).
- τον (την, το) τρώει (ενν. τον πούτσο, τον ψώλο, την πούτσα, την ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. συνηθέστ. του (την, το) παίρνει, λ. παίρνω.
- τον τρώει η ζήλια (του), βλ. λ. [ζήλια](#).
- τον τρώει η κασίδα του, βλ. λ. κασίδα.
- τον τρώει η μύτη του, βλ. λ. μύτη.
- τον τρώει η πλάτη του, βλ. λ. πλάτη.
- τον τρώει η ράχη του, βλ. λ. [ράχη](#).
- τον τρώει ο κώλος (του), βλ. λ. [κώλος](#).
- τον τρώει ο πσινός (του), βλ. λ. πσινός.
- τον τρώει το ντέρτι, βλ. λ. ντέρτι.
- τον τρώει το σαράκι, βλ. λ. σαράκι.
- τον τρώει το σκουλήκι, βλ. λ. [σκουλήκι](#).

- τον τρώει το τομάρι του, βλ. λ. τομάρι·
- τον τρώνε οι δρόμοι, βλ. λ. δρόμος·
- τον τρώω, **α.** τον κερδίζω, τον ξεπερνώ, τον νικώ: «ξέρει πως τον τρώω, γι' αυτό δε θέλει να παραβγεί μαζί μου». **β.** τον παρακινώ, τον προτρέπω φορτικά να κάνει ή να μην κάνει κάτι: «καιρός είναι τώρα που τον τρώω να μην μπερδευτεί μ' αυτή τη δουλειά, αλλά δεν ξέρω ακόμα τι απόφαση έχει πάρει»·
- τον τρώω για πρωινό, βλ. λ. πρωινός·
- τον τρώω λάχανο, βλ. λ. [λάχανο](#)·
- τον τρώω στη μάπα, βλ. λ. [μάπα](#)·
- του 'δωσα τα δόντια του να τα φάει για καραμέλες, βλ. λ. δόντι·
- του τα 'φαγε (ενν. τα λεφτά), με διάφορες υποσχέσεις ή άλλους απατηλούς τρόπους του απέσπασε λεφτά ή του υποχρέωσε να τα ξοδέψει γι' αυτόν τον ίδιο: «του 'πεσε μια πιτσιρικά από δίπλα και του τα 'φαγε μέχρι δεκάρας». Πρβλ.: στη Δραπετσώνα **τα 'φαγες** του Παύλου και του Γκίκα και στα Ταμπούρια του Μηνά, του φουκαρά, που του 'μεινε η γλύκα (Λαϊκό τραγούδι)·
- του τα τρώω (ενν. τα λεφτά), του αποσπώ λεφτά με διάφορες υποσχέσεις ή άλλους απατηλούς τρόπους ή του υποχρεώνω να ξοδεύει για μένα: «επειδή κάνω στενή παρέα μαζί του, οι άλλοι έχουν την εντύπωση πως του τα τρώω». (Λαϊκό τραγούδι: *άλλοι να πας να βρεις, να **του τα τρως** όσα μπορείς*)·
- του την έφαγα, (για γυναίκες) την απέσπασα από κοντά του και δημιούργησα μαζί της ερωτικό δεσμό, την έκανα δική μου: «αφού ήταν βλάκας και δεν εκτιμούσε τι άνθρωπο είχε δίπλα του, του την έφαγα κι από τότε είμαι ευτυχισμένος». (Λαϊκό τραγούδι: *και την γκόμενα την πρώτη **σου τη φάγαν** Παναγιώτη*)·
- του τρώει τα σπλάχνα, βλ. λ. [σπλάχνο](#)·
- του τρώει τα σωθικά, βλ. λ. [σωθικά](#)·
- του 'φαγα μέσ' απ' τα χέρια τη δουλειά ή του 'φαγα τη δουλειά μέσ' απ' τα χέρια, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- του 'φαγα μέσ' απ' το στόμα την μπουκιά ή του 'φαγα την μπουκιά μέσ' απ' το στόμα, βλ. λ. [μπουκιά](#)·
- του 'φαγα τ' αφτιά, βλ. λ. [αφτί](#)·
- του 'φαγα τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- του 'φαγα το καρύδι, βλ. λ. καρύδι·
- του 'φαγα το λαρύγγι, βλ. λ. λαρύγγι·
- του 'φαγα το μάτι, βλ. λ. [μάτι](#)·
- του 'φαγα τη θέση, βλ. λ. θέση·
- του 'φαγα τη σειρά, βλ. λ. σειρά·
- του 'φαγαν το πετσί, βλ. λ. [πετσί](#)·
- του 'φαγε τη γυναίκα, (για άντρες) βλ. λ. γυναίκα·

- του 'φαγε το ψωμί, βλ. λ. [ψωμί](#).
- του 'φαγε τον άντρα, (για γυναίκες) βλ. λ. [άντρας](#).
- τους τρώμε, (για ποδόσφαιρο ή μπάσκετ) τους νικάμε, κατά κανόνα τους νικάμε, είμαστε ανώτεροι από αυτούς: «ό,τι και να κάνουν, όσους καινούριους παίχτες και να πάρουν, πάλι στους τρώμε».
- τους φάγαμε λάχανο, βλ. λ. [λάχανο](#).
- τρώγοντας ανοίγει η όρεξη ή τρώγοντας έρχεται η όρεξη, βλ. λ. [όρεξη](#).
- τρώει άνθρωπο! βλ. λ. [άνθρωπος](#).
- τρώει άντερα ή τρώει τ' άντερά του, βλ. λ. [άντερο](#).
- τρώει άχυρα ή τρώει άχυρο, βλ. λ. [άχυρο](#).
- τρώει βαλανίδια, βλ. λ. [βαλανίδι](#).
- τρώει βλίτα, βλ. λ. [βλίτο](#).
- τρώει βρούβες, βλ. λ. [βρούβα](#).
- τρώει για δέκα, βλ. λ. [δέκα](#).
- τρώει έν' αρνί στην καθισιά, βλ. λ. [αρνί](#).
- τρώει ένα βόδι στην καθισιά, βλ. λ. [βόδι](#).
- τρώει και πίνει, δε στερείται τίποτα στη ζωή του: «απ' τη μέρα που του 'πεσε το λαχείο, τρώει και πίνει και ο μήνας έχει εννιά». (Λαϊκό τραγούδι: κι εσύ, πασά μου, **φάε και πιες** και γλέντα σαν κυρία και καθαρίζω εγώ για σε μ' όλη την κοινωνία).
- τρώει και σκατά, βλ. λ. [σκατά](#).
- τρώει καλαμπόκι, βλ. λ. [καλαμπόκι](#).
- τρώει καναβούρι, βλ. λ. [καναβούρι](#).
- τρώει κέρατο, βλ. λ. [κέρατο](#).
- τρώει κουκιά, βλ. λ. [κουκιά](#).
- τρώει κούμαρα, βλ. λ. [κούμαρο](#).
- τρώει κουτόχορτο, βλ. λ. [κουτόχορτο](#).
- τρώει κριθάρι, βλ. λ. [κριθάρι](#).
- τρώει λάχανα, βλ. λ. [λάχανο](#).
- τρώει λαχανόφυλλα, βλ. λ. [λαχανόφυλλο](#).
- τρώει λουλάκι, βλ. λ. [λουλάκι](#).

- τρώει μαρούλια, βλ. λ. [μαρούλι](#).
- τρώει μαρουλόφυλλα, βλ. λ. [μαρουλόφυλλο](#).
- τρώει μαύρο χαβιάρι, βλ. λ. [χαβιάρι](#).
- τρώει με δέκα μασέλες, βλ. λ. [μασέλα](#).
- τρώει με χρυσά κουτάλια, βλ. λ. [κουτάλι](#).
- τρώει μούσμουλα, βλ. λ. [μούσμουλο](#).
- τρώει ξυλοκέρατα, βλ. λ. [ξυλοκέρατο](#).
- τρώει ό,τι του δίνουν, πιστεύει αμέσως, αβασάνιστα ό,τι του λένε, είναι πολύ ευκολόπιστος: «είναι απ' αυτούς που μπορείς να τον ξεγελάσεις αμέσως, γιατί τρώει ό,τι του δίνουν».
- τρώει παραμύθι, βλ. λ. [παραμύθι](#).
- τρώει πίτουρα, βλ. λ. [πίτουρο](#).
- τρώει πριονίδια, βλ. λ. [πριονίδι](#).
- τρώει ροκανίδια, βλ. λ. [ροκανίδι](#).
- τρώει σαν βόδι ή τρώει σαν το βόδι, βλ. λ. [βόδι](#).
- τρώει σαν γουρούνι ή τρώει σαν το γουρούνι, βλ. λ. [γουρούνι](#).
- τρώει σαν δράκος ή τρώει σαν το δράκο, βλ. λ. [δράκος](#).
- τρώει σαν ζώο ή τρώει σαν το ζώο, βλ. λ. [ζώο](#).
- τρώει σαν λύκος ή τρώει σαν τον λύκο, βλ. λ. [λύκος](#).
- τρώει σανό, βλ. λ. [σανός](#).
- τρώει σαν πουλάκι ή τρώει σαν το πουλάκι, βλ. λ. [πουλάκι](#).
- τρώει σαν πουλί ή τρώει σαν το πουλί, βλ. λ. [πουλί](#).
- τρώει σαν πούστης ή τρώει σαν τον πούστη, βλ. λ. [πούστης](#).
- τρώει σαν φίδι ή τρώει σαν το φίδι, βλ. λ. [φίδι](#).
- τρώει σκατά, βλ. λ. [σκατά](#).
- τρώει τα κρέατά του, βλ. λ. κρέας.
- τρώει τα μανίκια του, βλ. λ. [μανίκι](#).
- τρώει τα νύχια του για καβγά, βλ. λ. [νύχι](#).
- τρώει τα παιδιά του (της), βλ. λ. παιδί.

- τρώει τις λέξεις, βλ. λ. λέξη·
- τρώει τις σάρκες του, βλ. λ. σάρκα·
- τρώει το σκατό του, βλ. λ. [σκατό](#)·
- τρώει το ψωμί χαράμι, βλ. λ. [ψωμί](#)·
- τρώει του φτωχού τ' αρνί, βλ. λ. φτωχός·
- τρώει φουντούκια, βλ. λ. [φουντούκι](#)·
- τρώει χάπια, βλ. λ. [χάπι](#)·
- τρώει χαρούπια, βλ. λ. [χαρούπι](#)·
- τρώει χόρτα ή τρώει χόρτο, βλ. λ. [χόρτο](#)·
- τρώει ώρα ή τρώει ώρες, βλ. λ. ώρα·
- τρώμε τα σάλια μας, βλ. λ. σάλιο·
- τρώω αέρα κοπανιστό, βλ. λ. [αέρας](#)·
- τρώω άντερα ή τρώω τ' άντερά μου, βλ. λ. [άντερο](#)·
- τρώω απ' τα έτοιμα, βλ. λ. έτοιμα·
- τρώω απ' τις σάρκες μου, βλ. λ. σάρκα·
- τρώω αστροπελέκια, βλ. λ. αστροπελέκι·
- τρώω βίδωμα, βλ. λ. [βίδωμα](#)·
- τρώω βιράρισμα ή τρώω ένα βιράρισμα, βλ. λ. βιράρισμα·
- τρώω βουβόχορτο, βλ. λ. βουβόχορτο·
- τρώω βρόμικο ψωμί, βλ. λ. [ψωμί](#)·
- τρώω βρομόξυλο ή τρώω ένα βρομόξυλο, βλ. λ. βρομόξυλο·
- τρώω γαϊδουρινά, βλ. λ. γαϊδουρινά·
- τρώω γερή φάπα, βλ. λ. [φάπα](#)·
- τρώω γκολ, βλ. λ. [γκολ](#)·
- τρώω γλιστρίδα, βλ. λ. [γλιστρίδα](#)·
- τρώω γλυκό ψωμί, βλ. λ. [ψωμί](#)·
- τρώω γροθιές ή τρώω τις γροθιές μου, βλ. λ. [γροθιά](#)·
- τρώω δάχτυλο, βλ. λ. δάχτυλο·

- τρώω δούλεμα, βλ. λ. δούλεμα·
- τρώω ελαφρά, βλ. λ. ελαφρός·
- τρώω έξω, βλ. λ. [έξω](#)·
- τρώω ζίλια ή τρώω τα ζίλια μου, βλ. λ. ζίλι·
- τρώω καβαλικά, βλ. λ. καβαλικά·
- τρώω κάγκελα, βλ. λ. κάγκελο·
- τρώω καζίκι, βλ. λ. καζίκι·
- τρώω καζούρα, βλ. λ. καζούρα·
- τρώω καλά, βλ. λ. [καλός](#)·
- τρώω καμπάνα, βλ. λ. καμπάνα·
- τρώω καραμπογιά, βλ. λ. καραμπογιά·
- τρώω καρπαζιές ή τρώω τις καρπαζιές μου, βλ. λ. [καρπαζιά](#)·
- τρώω κελέκια ή τρώω τα κελέκια μου, βλ. λ. [κελέκι](#)·
- τρώω κλοτσιές ή τρώω τις κλοτσιές μου, βλ. λ. [κλοτσιά](#)·
- τρώω κρέμασμα, βλ. λ. κρέμασμα·
- τρώω κόλλημα, βλ. λ. κόλλημα·
- τρώω κωλοδάχτυλο, βλ. λ. [κωλοδάχτυλο](#)·
- τρώω λάχανο (κάτι), βλ. λ. [λάχανο](#)·
- τρώω λόγια, βλ. λ. [λόγος](#)·
- τρώω μαύρισμα, βλ. λ. μαύρισμα·
- τρώω μαύρο, βλ. λ. μαύρος·
- τρώω μαχαιριά, βλ. λ. [μαχαιριά](#)·
- τρώω με τα μάτια μου, βλ. λ. [μάτι](#)·
- τρώω με το κουτάλι (κάτι), βλ. λ. [κουτάλι](#)·
- τρώω μέχρι σκασμού ή τρώω το σκασμό ή τρώω του σκασμού, βλ. λ. [σκασιμός](#)·
- τρώω μια κατσάδα ή τρώω κατσάδα, βλ. λ. κατσάδα·
- τρώω μια σούπα, βλ. λ. [σούπα](#)·
- τρώω μια τράκα ή τρώω τράκα, βλ. λ. τράκα·

- τρώω μπαλαμούτι, βλ. λ. [μπαλαμούτι](#).
- τρώω μπάτσα ή τρώω μπάτσες ή τρώω τα μπάτσα μου ή τρώω τις μπάτσες μου, βλ. λ. [μπάτσα](#).
- τρώω μπινελίκια ή τρώω τα μπινελίκια μου, βλ. λ. μπινελίκι.
- τρώω μπουγιουρντί, βλ. λ. [μπουγιουρντί](#).
- τρώω μπουνιές ή τρώω τις μπουνιές μου, βλ. λ. [μπουνιά](#).
- τρώω ξύλο ή τρώω ένα χέρι ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- τρώω ξυστρί, βλ. λ. ξυστρί.
- τρώω παπούτσι, βλ. λ. [παπούτσι](#).
- τρώω παραμύθι ή τρώω το παραμύθι, βλ. λ. [παραμύθι](#).
- τρώω παρμάκι, βλ. λ. παρμάκι.
- τρώω πικρό ψωμί, βλ. λ. [ψωμί](#).
- τρώω πιστόλι, βλ. λ. πιστόλι.
- τρώω πόστα, βλ. λ. πόστα.
- τρώω πούλημα, βλ. λ. [πούλημα](#).
- τρώω πουστριλίκια ή τρώω τα πουστριλίκια μου, βλ. λ. πουστριλίκι.
- τρώω σαβούρντα, βλ. λ. σαβούρντα.
- τρώω σαν γλάρος, βλ. λ. [γλάρος](#).
- τρώω σίδερα, βλ. λ. σίδερα.
- τρώω σικτίρισμα ή τρώω το σικτίρισμά μου, βλ. λ. [σικτίρισμα](#).
- τρώω σκαμπίλια ή τρώω τα σκαμπίλια μου, βλ. λ. [σκαμπίλι](#)¹.
- τρώω σουτ, βλ. λ. σουτ.
- τρώω σούτια, βλ. λ. σούτι.
- τρώω στη μάπα, βλ. λ. [μάπα](#).
- τρώω στη μούρη, βλ. λ. [μούρη](#).
- τρώω στο πόδι, βλ. λ. [πόδι](#).
- τρώω σφαλιάρες ή τρώω τις σφαλιάρες μου, βλ. λ. [σφαλιάρα](#).
- τρώω σφύριγμα, βλ. λ. σφύριγμα.
- τρώω τα λεφτά μου, βλ. λ. [λεφτά](#).

- τρώω τα λόγια μου, βλ. λ. [λόγος](#).
- τρώω τα μαλλιά της κεφαλής μου, βλ. λ. [μαλλί](#).
- τρώω τα μαλλιοκέφαλά μου, βλ. λ. [μαλλιοκέφαλα](#).
- τρώω τα μούτρα μου, βλ. λ. [μούτρο](#).
- τρώω τα μπινελίκια της ζωής μου, βλ. λ. μπινελίκι.
- τρώω τα νύχια μου, βλ. λ. [νύχι](#).
- τρώω τα πουστριλίκια της ζωής μου, βλ. λ. πουστριλίκι.
- τρώω τη ζωή μου, βλ. λ. [ζωή](#).
- τρώω τη μέρα μου, βλ. λ. [μέρα](#).
- τρώω τη φόλα ή τρώω φόλα, βλ. λ. φόλα.
- τρώω την ώρα μου, βλ. λ. ώρα.
- τρώω το καταπέτασμα, βλ. λ. [καταπέτασμα](#).
- τρώω το ξεσκιζόλ μου, βλ. λ. [ξεσκιζόλ](#).
- τρώω το χρόνο (κάποιου), βλ. λ. [χρόνος](#).
- τρώω το χρόνο, (για ποδόσφαιρο ή μπάσκετ), βλ. λ. [χρόνος](#).
- τρώω το ψωμί του, βλ. λ. [ψωμί](#).
- τρώω τον αβλέμονα, βλ. λ. αβλέμονας.
- τρώω τον αγλέουρα, βλ. λ. αγλέουρας.
- τρώω τον άμπακα, βλ. λ. άμπακας.
- τρώω τον καιρό μου, βλ. λ. καιρός.
- τρώω τον περίδρομο, βλ. λ. [περίδρομος](#).
- τρώω (γερό, μεγάλο) τράκο, βλ. λ. τράκο.
- τρώω τρίπλα, βλ. λ. τρίπλα.
- τρώω φάιροπ, βλ. λ. [φάιροπ](#).
- τρώω φάπες ή τρώω τις φάπες μου, βλ. λ. [φάπα](#).
- τρώω φέσι, βλ. λ. φέσι.
- τρώω φιλότιμο, βλ. λ. φιλότιμο.
- τρώω φούμο, βλ. λ. [φούμο](#).

- τρώω φούσκους ή τρώω τους φούσκους μου, βλ. λ. φούσκος·
- τρώω φυλακή, βλ. λ. φυλακή·
- τρώω φύσημα, βλ. λ. [φύσημα](#)·
- τρώω χαστούκια ή τρώω τα χαστούκια μου, βλ. λ. [χαστούκι](#)·
- τρώω ψωμί κι ελιά ή τρώω ψωμί κι ελιές, βλ. λ. [ψωμί](#)·
- τώρα φά' τα! (ενν. τα σκατά) βλ. λ. [τώρα](#)·
- τώρα φά' τον! (φά' την, φά' το, ενν. τον πούτσο, τον ψώλο, την πούτσα, την ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. [τώρα](#)·
- φάγαμε γκολ απ' τ' αποδυτήρια, βλ. λ. [γκολ](#)·
- φάγαμε μαζί ψωμί κι αλάτι, βλ. λ. [ψωμί](#)·
- φάγαμε μαζί ψωμί κι ελιές, βλ. λ. [ψωμί](#)·
- φάγαμε το βόδι κι απόμεινε η ουρά, βλ. λ. [βόδι](#)·
- φάγαμε το γάιδαρο κι απόμεινε η ουρά, βλ. λ. [γάιδαρος](#)·
- φάγαμε το μπαρούτι με τη χούφτα ή φάγαμε το μπαρούτι με τις χούφτες, βλ. λ. [μπαρούτι](#)·
- φάε αλάτι κι έλα στο κρεβάτι, βλ. λ. αλάτι·
- φάε έν' αρχίδι, βλ. λ. [αρχίδι](#)·
- φάε ένα παπάρι, βλ. λ. παπάρι·
- φάε λάδι κι έλα βράδυ, βλ. λ. [λάδι](#)·
- φάε λίγο να σε πιάσει, να μη νιώθεις το αίσθημα της πείνας, να σε κρατήσει χορτάτο: «δεν προλαβαίνεις να φας σαν άνθρωπος, αλλά φάει λίγο να σε πιάσει»·
- φάε λίγο να σε στυλώσει, να σε δυναμώσει, να σε τονώσει σωματικά: «μια κι είσαι πεινασμένος, φάε λίγο να σε στυλώσει»·
- φάε μέλι, πιες νερό, σύρε μέλι στο καλό, βλ. λ. [μέλι](#)·
- φάε στόμα, χέσε κώλο! βλ. λ. [κώλος](#)·
- φάε τη γλώσσα σου! βλ. λ. [γλώσσα](#)·
- φάτε μάτια ψάρια και κοιλιά περίδρομο, βλ. λ. [μάτι](#)·
- φίδι που τον έφαγε! βλ. λ. [φίδι](#)·
- φίλοι φίλοι, αλλά δεν τρώμε απ' το ίδιο το σταφύλι, βλ. λ. [φίλος](#)·
- χαράμι το ψωμί που τρώει, βλ. λ. [ψωμί](#)·

- ψωμί δεν έχουμε να φάμε, ραπανάκια για την όρεξη γυρεύουμε, βλ. λ. [ψωμί](#).

- ώσπου να σηκώσει το ένα του πόδι, του τρώει ο λύκος τ' άλλο, βλ. λ. [πόδι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας